

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κἀμμείαν ἀρχήν.

ΟΡΘΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὰ στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δέω τῆς Ἑλλάδος 16. Ἐκδόεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας καὶ δύο φύλλα. Γεὰ κἀμμεία καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴν, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὑποστηρίξεις. Κἀμμεία καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφήν, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Λιχθεύσεις κἀμμείας δὲν γίνονται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδα. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρονται ὡς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἐπιθεωρητὴς, 5 Δεκεμβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+38

Ἦρθε

ἴσως ἓνας ἕγγλες μᾶς παπᾶς ἱεροκόρακας ποῦ εὔχανε κἀτι λόγους περὶ θρησκείας εἰς τὸν πᾶση; πορ... τιμῆς ἄξιον σύλλογο Παρνασσοῦ καὶ μᾶς εἶπε, ὅτι δὲν ἔπρεπε οὔτε νὰ τολμήσῃ νὰ τὸ πῆ. Ἀνοησίαις.

Ἀφοῦ τὸν κτύπησαν ἄλλοι ἀπάντησε μὲ διὰ μέσου ἐνὸς ἄλλου σὲ μιὰ ἐφημερίδα, ὅπως ἐμεῖς οἱ βωμνοὶ ἔχομε τὴν καλλίτερη θρησκεία, ἀλλὰ δὲν τὴν καταλαβαίνομε.

Μ' ἄλλα λόγια εἶπε σὺν νὰ μᾶς εἶπε ὁ πάνσοφος ἕγγλες μᾶς, ὅτι δὲν ξέρομε τί θεὸ λατρεύομε.

Νὰ πᾶς, κύριε ἀγριαπόστολε, νὰ διδάξῃς τὸ εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἀγριανθρώπους καὶ ὄχι σὲ μᾶς ποῦ σὰς διδάξαμε τὸ εὐαγγέλιον πρῶτον.

Δὲν μᾶς λὲς καὶ σὺ κύριε ἀγριαπόστολε, πόσα πέρνεις γιὰ νὰ ἔρθῃς εἰς τὸ κέντρον τῆς ὀρθοδοξίας νὰ μᾶς διδάξῃς τὴν ὀρθοδοξίαν;

Εἰς τὸν κειρὸ τὸν παλαιὸ τῶν προπατόρων μας, ὑπαρχαν κἀτι ἄνθρωποι ποῦ μισθοδοτοῦντο ἀπὸ ἑταιρίαις καὶ περιερχότουσαν τὴν Ἑλλάδα, Ἀνατολὴ καὶ δύσι **πουλοῦντες** σοφία, αὐτοὺς δὲ τοὺς μισθωμένους ἄνθρώπους τοὺς ὠνόμαζαν οἱ ἀρχαῖοι προπάτορές μας **ἀγύρτας**. Μπᾶς καὶ εἶσαι καὶ σὺ κἀνεὶς ἀπ' αὐτούς;

Πρὸς

τὴν γενικὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας. Κατὰ τὸν νόμο κἀθε πρόγραμμα καὶ χαρτὶ ποῦ τοιχοκολλᾶται στοὺς δρόμους πρέπει πρῶτον νὰ ἐπιθεωρᾶται ἀπὸ τὴν διεύθυνσι.

Τώρα εἶναι κἀμποσαις μέραις ποῦ ἓνας, καθὼς ἔμαθα, μπαλωματῆς, μοῦ τοιχοκόλλησε κἀτι τυπωμένας σάτυρες στὸν δρόμον καὶ μοῦ εὔχανε καὶ κἀτι φυλλάδια ποῦ φωνάζουν μερικὰ παιδιὰ στὸ δρόμον—**Τὰ κακουργήματα τοῦ Παληανθρώπου.**

Σοῦ ἀρέσει ἐσένα, κύριε διευθυντή, νὰ σοῦ τοιχοκολλήσω σάτυρες στοὺς δρόμους καὶ νὰ σοῦ λέγω ὅτι θέλω καὶ νὰ σοῦ βγάλω φυλλάδια ποῦ νὰ φωνάζουν τὰ παιδιὰ τὰ **Κακουργήματα τοῦ Διευθυντῆ τῆς ἀστυνομίας;**

Βεβαίως ὄχι. Αἶ καὶ μήπως ἡ τιμὴ ἡ δική μου εἶναι κατώτερη ἀπὸ τὴν δική σας.

Ἄς ἐρωτηθῆ ἡ ἑσὴ Σύνοδος ἂν πῆγε καὶ τῆς γύρεψε 100 δραχμαῖς γιὰ νὰ μὴ δημοσιέσῃ ἓνα παληοφυλλάδιο ποῦ λέει γιὰ κἀτι παπάδες.

Τι εἶναι αὐτά; Οἱ μπαλωματίδες ἔγιναν δημοσιογράφοι, νὰ μετέρχονται ὡς ἐπάγγελμα τὴν συκοφαντίαν;

Ὁ δημόσιος Κατήφορος εἶναι ἀρμόδιος νὰ ἐπιληθῆ ἀνακρίσεων, διότι, καθὼς μαθαίνω τὸ τέρας αὐτό, διατράξε καὶ ἐφορολόγησε πολλὰς οἰκογένειαις, ἔχοντας γιὰ συμβούλους δύο ἄλλα τέρατα λωποδυτικὰ, ποῦ λέγονται ἐφημεριδογράφοι χωρὶς ἐφημερίδες.

Εὐχαριστῶ ποῦ τὸν συλλήψατε ἀπὸ τὰ καταγώγια ποῦ ἐσύχναζε, ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; Πρέπει καὶ νὰ τιμωρηθῆ, καὶ παρὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ διὰ τῆς καταγγελίας τῆς τακτικῆς ποῦ τοῦ ἔγινε.

Αὐτὴ τὴ δουλειά, κ. Διευθυντή, καθὼς ξέρεις τὴν ἔκανε ὁ Κουρόπουλος, ὁ ὁποῖος μὲ τέτοιαις καὶ ἑτοιμαῖς συκοφανταῖς ἐντίμων ἀνθρώπων ψόφησε στῆς φυλακαῖς.

Θὰ σοῦ τὰ πῶ καὶ μὲ τὸ στόμα καλλίτερα, διότι πρέπει τὸ κακὸ νὰ ξεριζωθῆ τώρα ἀμέσως ποῦ ἀρχισε καὶ φυτρώνει τὸ κακὸ τῆς διὰ—

συκοφαντίας φορολογίας.

Τὸ

Σάββατο μοῦ στάλθηκε ἓνα γράμμα μυστικὸ ἀπὸ τὸ Φάληρον ἀπὸ μιὰ κυρία πρὸς συνέντευξιν σὲ ὀρισμένο τόπον καὶ χρόνον γιὰ νὰ μοῦ πῆ μυστήρια.

Ἐσκέφθηκα μήπως ἡ κυρία αὐτὴ ἦταν κἀνένας κύριος τραμποῦκος καὶ μοῦ τῆς ἔβρεχε μυστηριωδῶς.

Τέλος πάντων ἀποφάσισα καὶ κατέβηκα, μὲ τὸν νέον ἐπὶ τῆς μαγκούρας ὑπουργὸ καὶ μὲ τὸν ἐπὶ τῆς βλακειᾶς, ὁ ὁποῖος θέλησε καὶ στὸν σταθμὸ τοῦ σιδηρόδρομου νὰ πᾶρ λείει νὰ μοῦ δεῖξῃ κἀτι ξαδερφάδες ποῦ εἶχε κομμάτια καὶ κομματούκλες νόστιμες.

Ὡς ποῦ νὰ πᾶμε φεύγει ὁ σιδηρόδρομος καὶ πάει στὸ διάολο ἡ ὄρα τῆς συνέντευξιν, καὶ οὔτε κομμάτια εἶδα οὔτε παρτσάδια, γιὰτι λείει ἦταν καλὴ ἡμέρα καὶ εἶχαν βγῆ στὰ γρασιδία γιὰ περίπατο.

Τέλος πάντων μὲ τὸν ἄλλον φύγαμε.

Μέσα στον σιδηρόδρομο ένας μασκαράς θέλοντας να κάνει φιγούρα πώς με γνωρίζει χωρίς να τον γνωρίζω γώ, μου λέει. — Και πώς έχετε, κύριε Παληάνθρωπε, θά σέχωμε στο Φάληρο;

Μουρθε να τον βρίσω, αλλά φοβήθηκα να μη μου κάνει καταγγελία, όπως έγινε τότε της μόδας και σόπασα λέγοντάς του μάλιστα—Πολύ καλά εύχριστό.

Μας πήραν μπουρδιά ή γυναίκες και άρχισαν τὰ γέλοια και τὰ ψιψίψι. Μουρθε να σκάσω. Ξεμπαρκαρίζομαστε στο Φάληρο, εκεί ένα διαολάκι ίσα με δυο χρονώ κορίτσι, άγγελάκι μου κόλλησε από πίσω φωνάζοντας :

— 'Ο «Παληάθλωπος» πέντε λεπτά.

Του φώναξαν εκείνες που τό είχαν αλλά που να μου ξεκολλήση εκείνο. Μας πέρνουν μπουρδιά και κει και άρχισαν τὰ γέλια. Στριφώνα εγώ. Πέρνω τον κατήφορο για να πάω ποδαριώντας στον Περαία. Βρίσκομαι σε ένα φαροδή δρόμο και βλέπω ένα σωρό παιδιά μαζωμένα κει κοντά στον σιδηρόδρομο και κόσμος τριγύρω και έχασκε, πήγα κ' εγώ να χαζέψω και να δω τι διάβολος συνέβαινε και άκούω ξάφνα ένα γενικό =Ζήτω.

— Βρέ τὰ κερατόπαιδα, είπα μέσα μου που όργη μ' άνακάλυψαν.

Βρέ που άνακάλυψαν, που εκείνη τήνώρα άνοιγαν φοβερό πετροπόλεμο. Πώς σώθηκα και πώς βρέθηκα στον Περαία ό θεός τό ξέρει.

'Οτι έμπαινα στη καφενεϊόν του Παληάνθρώπου να και μου ρίχνει έφτά κανόνια ή ρούσικη ναυαρχίδα. Τι διαβόλου σύμπτωσις. Άρχίζουν οι Περαιώτες τί κανόνια είναι αυτά και πετάγεται ό καφεντζής και λέει:

— Τά ρίχνουν για τον Παληάνθρωπο που κατέθηκε κάτω.

Σε λίγα λεπτά έγινε πλόκο τό καφενεϊό. Τριπώνω σε μια ταβέρνα που εϊνε εκεί άπέναντι, μάλιστα καθίσαμε άλλο πλόκο. 'Η όκιάδες πήγαιναν και ήρχοντο που και κρασοθάρελο να ήμωνα πάλι δεν θά της έπερνα μέσα μου. Στριφώνα και από εκεί Τό καλό δε ήτανε που κερνούσα γώ και πλήρωναν άλλοι.

Όύλα πληρωμένα.

Φτάνομε στο σιδηρόδρομο και να κάμμια δεκαριά και με τσακωνούν.

— Μωρέ δεν μας φεύγεις, είχαμε τόση ώρα παγανιά. Πάμε, πάμε να σε κεράσωμε εδώ πάρα κάτω, έχομε ένα καλό κοκκινέλι. Άρον άρον και κουτροβουλιάωντας με κουβάλησαν. Άλλο κέρασε και φέρε μας τὰ ίδια εκεί.

Τέζα ό κύριος. 'Ιστερα ήθελαν να με παν σε κάτι μπουραδόραις.—Βρέ νοικοκυρέοί άνθρωποι σεϊς δεν ντρέπεστε να πηγαίνετε σε κακαϊς στρατες;

— Αϊ πάμε με τη βάρκα.

Δέκα ή ώρα νύχτα και ά σου λέν, πάμε με τη βάρκα, να με ακολουθίζουν να πάω στο διάολο. Πώς κατώρθωσα και ήρθα άπάνω μη ρωάτε, θαρρώ πώς κουβάλησα εγώ τον σιδηρόδρομο και όχι εκείνος έμένα.

Και τό συμπερκομα, θά ρωτήσετε;

Σας τό λέω μεθαύριο ως που να τό εύρω.

Εϊδήσεις

από τας επιστολάς των γραμμάτων.

1

'Ο δάσκαλος του Λεωνιδιού Βίστιλας έννοει να εφαρμώζη δική του μέθοδο δασκαλική νέα μάλιστα. Άφου ήγουν μας μουτζουρώνει τὰ παιδιά, βάζει έπειτα τὰ άλλα και τὰ φτύνομα και λέν, (φου σου δάσκαλε), και ύστερα τὰ βάζει σε μια σκοτεινή φυλακή εις τρόπον ώστε τὰ παιδιά τὰ φτειάνουν και τὰ κάνουν άπάνω τους. Είναι παρακαλούμε, κύρ σχολάρχη κατάστασις πραγμάτων ατζής;

Αυτή είναι ή νέα μέθοδος των δασκάλων, ό φάλαγκας, τό μουτζουρώμα, τό δάρισμο, τό ξύλο και ή φυλακή; Πολύ καλά σας εύχαριστούμε και να έρθετε εδώ να σας διορίσωμε καθη-

γητάς του μουτζουρώματος, για να κάνωμε δοκιμαϊ; στα μουτρα του κύρ Βίστιλα πόσαις μουτζούρες λείπουν.

2

'Ο ώραϊός κήπος του περιβολιού που εϊνε στα Πατήσια άπέναντι του Φίσερ, ό Γαλάνας έννοιάζεται και με τὰ επιπλά του και χωρις αυτὰ. Για έναν ειδικόν στη δουλειά αυτή, να δουλειά να βγάη το καρβέλι του, θά ρωτήσετε ίσως και γιατί τό άφίνουν αυτοί που τον έχουν; Διότι δεν εϊνε ή δουλειά τους αυτή. Τρέξετε κλητοί και άκλητοί γιατί θά τον νοικιάσουν, όσοι τό μάθουν.

3

Οίκογενειακά. Κυρία Πηνελόπη Καρατζούκλη, τό λοιπόν να μη βρίζης, γιατί θά φέρης, λέει, εις την θέσιν εκείνον που βρίζεις να σου τής βρέξη. (Τό καλό είναι που δεν έχει ό δήμαρχος νερό), και βρικε, λέει, και τας επιστολάς σου, όταν ήταν στη Ζάκυνθον που έσυκοφαγούσες τον πατέρα του, τώρα λοιπόν πρόσεξε καλά διότι θά σου τής βρέξει και πάλι. Τι γλωσσού που εϊσαι κάμμια φορά και σύ. Μας γράφουν και κάτι άλλα περιττολογήματα τὰ όποια εϊνε περιττὰ να τὰ λέμε. Φαγοθήτε και συμβιβασθήτε.

4

'Εναντίον του θυρωρού σου, αξιότιμε κ. Ρετσιόνα, εις Περαία και κατ' εϋθειαν γραμμην, έχουσι πολλά παράπονα ότι είναι πολύ χοντρός και φέρεται ως τοιούτος προς όλους και δυσαρεστή όλο τό προσωπικόν. Τό λοιπόν έπειδη πρόκειται περι γενικων, ως λέγεται, παραπόνων, και γίνονται παράπονα, δεν εϊνε δυνατόν να πάψουν αυτὰ;

5

Κάτι μας γράφουν για τον δήμαρχο του Μακαθιού και περι δια στίχων, εις τρόπον ώστε δεν ξέρουν τί μας γράφουν να με τρόπο σας τὰ περιδιαγράψωμε και μεϊς. Αυτοί οι άνθρωποι νομίζουν πως εϊνε τινάς προφήτης για να μαντεύη εκείνα τὰ ιερογλυφικά που του γράφουν, άλλ' έπειδη ή δοξα των μετά Χριστόν προφήτιδον άνήκει σε άλλους, Μακράκιδες; και λοιπούς, ως την έχουνε αυτοί και κατὰ μονάχοι τους, και ως μείνωμε έμεις χωρις δοξα των μετά Χριστόν γαδάρων.

6

Προς τον αξιότιμο καθηγητή κύρ Χρστομάνο. Άδελφέ, από σένα περιμένουν οι φοιτηται να μάθουν και αυτοί κάτι τι, αλλά συ άντι να πäs στας όχτ' πäs στας 9 παρά 25 πέντε, εις τρόπον ώστε κρέμα και τό νέο κατάστημα που γίνεται απόξω από τό χημείο.

Δεν ξέρομε τί ειδους άνθρωποι ειστε πάλι σεϊς, που άμα που έχετε μια μικρή αξία άπάνω σας ή και μεγάλη, δεν έννοεϊτε από την μικρή ή μεγάλη αυτη αξία σας να ευεργετήσετε και την πατρίδα σας διδάσκοντας και φωτίζοντας τους διαδόχους σας.

'Ηλιος κι από σας.

7

Καλάμας Έδώ έχομε τρεις αδερφους όνομαζόμενους Άντωνάκιδες, τό λοιπόν δεν σώνει που μας ταϊζουν καφέ από φουντούκια, αλλά έπεσε και ένα μέρος από την μάντρα του σπιτιου τους και κοντὰ στους άλλους κατασκοτώθηκα κ' εγώ στο δρόμο μια βραδυά άπάνω στο ντουβάρτουκαι έκανα τὰ παραπόνα μου στονάστρόνομο, και μου ειπε :

— Αυτοί εϊνε τρεις ψήφοι και μας χρειάζονται για της εκλογαίς. 'Ορσε λοιπόν μέσ' τό κυβέρνο σας που μας διοικῶ, μασκαράδες κτλ.

Σ. Παληανθρ. Μα αδερφέ τί βρίζεις τό κυβέρνο αν κρεμοτακιστικηες συ αυτου; Δεν έπερνες και ένα φαναράκι ή μια λουστέρνα ή ένα κερι να δής που βαδίζεις, ή δεν ξέρεις τάχα

ότι όπως βαδίζωμε πάμε όλο σε κακή στρατα την όποια έλθε και τό κυβέρνο μας;

9

'Ο κ. Φίλιππος Βούρδουλης, φούρναρης που κατοικῶ κει κοντὰ στο στρατιωτικό νοσοκομείο πήγε να πνίξη μια βραδιά τη γυναϊκά του, αλλά πρόφτασε και εβανε εκεινη της φωναίς και πρόφτασαν οι στρατιώτες και την έσωσαν, της έπερνε δε τὰ ρούχα και την άφινε και κοιμώτανε κατάχαμα ως που την χτίνασε την γυναϊκα και εϊνε τόρα στο νοσοκομείο με διορία θανάτου λίγων μερών. 'Ηθελε μάλιστα και να την φαρμακώση αλλά τό κατάλαθε και πρόλαθε και έφυγε, για να άποθάνη με ήσυχία.

Όστε, κύριοι, όσοι έχετε γυναϊκες για πνίξιμο προσκαλέστε τον κύρ Βούρδουλα και εϊνε πρόθυμος. 'Εχει όμως και ένα άλλο μυστήριο τό γράμμα μέσα, φοβερό, και τό όποϊον ίσα ίσα γι' αυτὸ άφίνεται έξω. Υπάργουν ύπογραφαίς.

10

Προς τον άγγριον Άνθιμον που με έβρισε στην εκκλησιά της Βλασσαρούς και από τον έμβονα μάλιστα. Κύριε άγγριε πριν γίνης ρασοφορεμένος ειχες ένα καφεναδάκι στη Πρόνοια του Ναυπλίου με έναν άλλον όμοιον σου; Τό λοιπόν σώνει σου ως εδώ.

Και που θά μας πäs τόρα που μας έπεσες στο χέρι. Ένα ένα. Βλέπεις τόρα είναι έπική που γράφουν της βιογραφιαίς των ανθρώπων, την δική σου και έπομένην άνελαθε ένας από τους συντάχτας της Άκρόπολις να την σκαρώση αν δεν προφτάση ό Κοντός που έκανε την δική μου.

Πρόνοια αϊ; Άμ έπερε να έχης και πρόνοια όταν τόλμησες να όμιλήσης περι Παληανθρώπου, άνθρωπε άπρονόητε. Πρόνοια αϊ;

11

Προς τον άστρόνομον του Περαία. Από πίσω από τό τελώνειον του Περαία έχει ένας καλός νέος ένα οίνοπωλείον και παν κάτι κουτσαβάκια και τον παρανοχλοϋν, τό λοιπόν δεν θά ζηαι άσχημο να λάθετε πρόνοια.

12

Δυό έπαρχιώτες πήγαν, λέει, στον Περαία, σε ένα ξενοδοχείο να φαρμακώσουν σταϊ; 9 ή ώρα τό βράδυ και εςτωντας με τό να μη υπήρχε άλλο φαγειτό, τους εδωσε κουνουπίδια με κρέας της ώρας που τὰ ειχε βρασμένα από δω και 60 ώραις, εις τρόπον ώστε οι άνθρωποι ήταν όλη τη νυχτιά με τὰ βρακιά στο χέρι και κόντε να μάλιστα και να άλληλοκατουρηθούν.

Τόρα παραπονούνται είναι κατάστασις ξενοδοχείου αυτη και πώς δεν επιβλέπει κατὰ τον νόμο ή άστυνομία;

Μα να εϊσαι είναι που θυμώνει τινάς και περνά τους ξενοδόχους όλους στον Παληάνθρωπο, άμα που τους πιάνει κόψιμο. Βρέ δεν ξέρετε ότι τὰ κουνουπίδια είναι βλαφτικά;

Μια πεντάρα δεκά έχουν, μωρέ, και να μη τ' άφήσουν να ξυνίσουν οι ξενοδόχοι, άμ τότε από που θά βγάδουν τό ένα τους και τό άλλο τους.Μάπως που σας λείπουν κύρ έπαρχιώτες;

13

Στο Τσερίγο που είναι εκει κοντὰ στα Κύθηρα πήγαν λέει τρεις στρατευόμιοι ύπερυγειστατοι και ζητούν γυρούνοντας με μέσα των βουλευτων τους να εξαίρεσουν ως ασθενεις υγειαινωτες. Αϊ αυτὸ θά πῆ να έχη τινάς μέσα και υγειής αν ήνη τον βγάδουν παθιασμένο. Κ' οι μασκαράδες καθίζονται πως θά τους εξαίρεση ό ύποστράτηγος Κοντολέων Κορωναιός, γιατί είναι συμπολιτευόμενος. Που τον βρικαν. Βρέ στον Κορωναιο αυτὰ δεν κολλούν και μη χάνεστε, τό πολύ πολύ μπορούν να εξαίρεθουν με μέσον του χωρις όμως να άνακατευθῆ και αυτὸς κατ' εϋθειαν.

Αυτὸ δεν έχει καμμια σχέση με καμμια σχέση που μπορεί να

έχη σχέση με της σχέσεις του κύρ Κορωναιού, με της όποίας δεν έχει σχέσεις; ό κύρ Κορωναιός. Τελείωσε.

14

Κύριε ξενοδόχε Σκοτιδή που εϊσαι στα Πατήσια, όσσε μικρή προσοχή στους ύπνρητας των δούλων σου διότι πολλοί άνθρωποι έχουν παράπονα έναντιον των και τὰ λοιπὰ.

15

Για τον δάσκαλο του σχολειου Τελώνεια της Μιτυλήνης Μιχ. Βελότο έχομε την εύχριστο ειδήση, ότι κοντὰ στα άλλα προτερήματά του είναι και σουφροποιός και ότι μια μέρα που έπέστρεφε από τὰ μπάνια έγέμισε τη βράκα του καρπούζα τον τσακόνει ό νοικοκύρης, πάει να πηδήση από τον φράχτη, μπερδεύεται ή βράκα του και μένει κρεμασμένος αυτὸς απόξω και αυτη από μέσα με τὰ καρπούζα, ό δε νοικοκύρης, τσακνώντας τη βράκα του της έκανε έγχειριστι κόψαντας αυτην στη μέση εις τρόπον ώστε ό δάσκαλός μας από βρακῆς έγινε φουστανελλάς.

Δεν τό πιστεύετε; Πεταχτήτε τότε ως την Μιτυλήνη μια στιγμη να καμαρώσετε τὰ χάλια του.

16

'Ακουσε κυρία, που κατοικῶς στον Περαία στην συνοικία του Παπαπέτρου να πῆς του νοικάρη σου να μη καβαλῶ στην κάμαρα του την Μαγδαλινη ιταλίδα, διότι έχεις άθωα κορίτσα άνύφα και λαβερων κακό παράδειγμα. Ως καθώς παρατηρῆς κυρία, τό πράγμα έγινε παρατηρητό στη συνοικία και ή συνουία λυπάται τὰ κορίτσα. Λυπήσου τα λοιπόν και συ και κόψε τον βῆχα του νοικατορά σου. Τέλος πάντων νοικοκυρά εϊσαι μέσα στο σπίτι σου και κάνε ό,τι θέλεις. Έτσι δεν είναι;

18

Τὰ ειπαμε αυτὰ χίλιας φοραις πως όσοι στελνετε γράμματα με πολλὰ γράμματα μέσα, ούτε καν διαβάζονται, διότι πρέπει να τὰ διαβάση τινάς μια δόξαση ημέρα και άλλη μια να τὰ συντομέψη.

Μα τί βλάκες που εϊστε. Βρέ δεν απέπτεσταί ότι κοντὰ στο δικό σας τό γράμμα ύπαρχουν και χίλια δυό άλλα; Που να τὰ χωρήση λοιπόν τό φυλλαράκι, ή μπῆς και νομίζετε ότι θά βγάζωμε και κάθε φύλλο ιδιαίτερο για της φυλαριαίς του καθ' ενούς;

Εγώ μπορω να γράφω για τό γιατίκι μου όσαις κουταμάρες θέλω, για να γελῶσουν οι βλάκες, σεϊς όμως δεν έχετε τό δικαιομα να διαδικαίτε τὰ πάθη σας με μέσον του «Παληανθρώπου».

Διά ταύτα

Σκεφθην κατὰ τον Παληανθρωπικόν νόμον, ιδον την δικογραφίαν, καταδικάζωμε πάντα και άπαξάπασαν που γράφει πολλὰ γράμματα μέσα στα γράμματά τους εις μη άνάγνωσι. Τετέλεσται.

19

Ό κύριος Γ. Γκούμας μου διηγώτανε χτες τάδε και με ύποχρέωσι να μη τὰ περάσω στον Παληάνθρωπο, διότι είναι λίαν σπουδαία και άτομικά μάλιστα που δε γράφονται.

Τό λοιπόν ό κύριος όταν ήτανε μεγάλος ως έφτά χρονών στη Κύθηρο επήγαινε ένας στο καλύβι τους και εκλεπτε τό γάλα τό άδολο που άρμεγαν από τη γελάδα τους κάθε βράδυ.

Από δω τον έχουν τον νοικοκύρη, από κει μια σκοτεινή βραδειά εκει που φούρνιζαν, άκουσε ή φουρνάρια πατήματα.

— Σταθῆτε, ειπε και τον τσακώσαμε.

Και χωρις να χάση καιρό βγαίνει με τη πάντα του φούρνου έξω έτσι καθώς ήτανε ζεστή καυτη τσακνώνει τον κύριο και στον άρχίζει στα μουτρα που τον έκανε τον άνθρωπο έλεεινό. Πυρρισε στο φούρνο και σαν γυναϊκα που ήτανε λέει στα παιδιά :

— Άνάψετε τό φανάρι να πάμε να δοϋμε μπῆς και σότω.

σα τὸν ἄνθρωπο : Βγαίνουν ὅλα τὰ παιδιά πανετρατιά ὄξω κρατώντας τὴν ἥρωίδα ἀπὸ τὸ φουστάνι ἀπὸ πίσω καὶ πᾶν καὶ βρῖσκουν ἓνα φουκαρᾶ κυρμέντιο ζαρωμένο στὸν τοῖχο καὶ μπλαστρωμένο στὰ μούτρα ἀπὸ τὴν πάνα τῆς φουρνάρισας.

Αὐτὸς ἦτανε ποῦ τῆς ἔραγε ἀντίς γιὰ τὸν κλέφτη. Θὰ πῆτε πὼς τέτοιος γάδαρος ποῦ ἦτανε τέτοια ἤθελε, οἱ δὲ γάδαροι ὅ,τι καὶ ἂν παθέουν δὲν ἔχουν πλέον δικαίωμα νὰ μιλούν, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ μίλησε ὁ γαῖδαρος τοῦ Βαρλαάμ.

Τὸ ἴδιο ἔπαθα κ' ἐγὼ, ἀντίς νὰ βαρέσω τὰ κτήνη ἐκεῖνα, τοὺς ἀναγνωρισμένους δηλαδὴ κακούργους, ποῦ μοῦκαναν τῆς σάτυρες στὸ δρόμο καταδέχτηκα καὶ ἀπάντησα σὲ ἓνα Κοντό, γάδαρο ἐξ ἐπαγγέλματος λούττρος, κχι τοῦ ἔδωσα ἀξίαν ἀνθρώπου.

"Ἄλλη φορὰ παρακαλῶ τὸν ἑαυτὸν μου τέτοια λάθη νὰ μὴ κάνη, καὶ νὰ μοῦ τὸ θυμήσητε νὰ τοῦ τὸ πῶ.

Ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀμοργῷ Ἡγουμενεύοντος Ζαχαρίου Νομικοῦ.

"Ἄγγελέ μου!

Τί εἶναι αὐτὰ πάλιν ποῦ μοῦ λέγεις, αἱ; περισσότερο θέλεις νὰ πληγόνωμαι; σοῦ ἔγραψα ὅτι θὰ κλαίω διότι δὲν θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐκεῖ νὰ σὲ βλέπω; σὺ δὲ μοῦ γράφεις νὰ σοὶ εὐχθῶ νὰ μὴ ἐξέλθης, εἶναι αἱ παρηγορίαι αὐτοῦ ποῦ μοῦ δίδάς, μὰ σὲ παρηκαλῶ σοῦ εἶπα ἐγὼ ὅτι ἀμφιβάλλως; αἱ καὶ μοῦ τὰ λέγεις αὐτὰ; Ἦλθεν ἡ Μαργιὰ τοῦ Σωφρωνίου κλαίουσα καὶ ἐρώτησον τὴν Μαργιῶ νὰ σοῦ εἶπη. "Ἄν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλθης εἰς τοῦ Κ. τὴν οἰκίαν ὅταν ἐγερθῆς ποῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ σοῦ εἶπω. Μὴ πρὸς Θεοῦ ψυχῆμου στενοχωρῆσαι διότι θὰ πράξω ὅ,τι οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἕως τὴν ἄρα ἐπραξεν.

Μὴ στενοχωρῆσαι πρὸς.

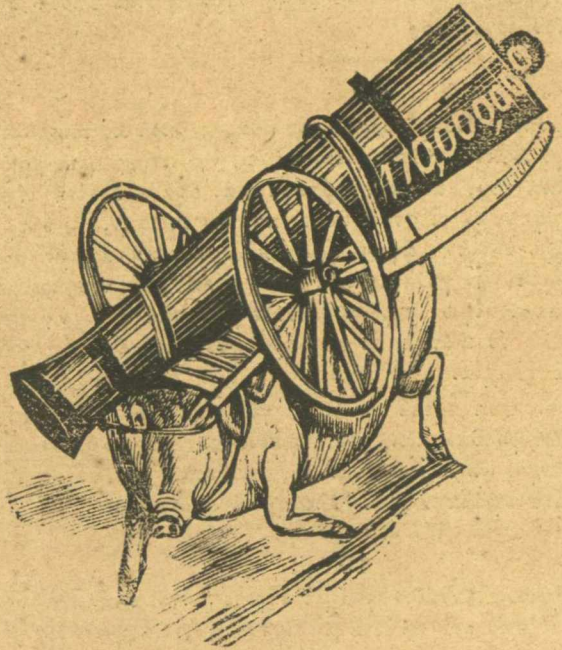
Ἐν βίᾳ

Σὲ φιλῶ γλυκύτατα
ἢ πιστοτάτη σου

Μαρία

Κ. Κ. Νικηφοράκος

Σ. Π. Τί λὲς κυρ Ἄνθιμ; τώρα, ποῖοι εἶναι οἱ κακοήθειες διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας.

Ὁ χαμάλης Λαὸς ποῦ κατάντησε.

Καὶ

γιατὶ ἄργησε νὰ βγῆ ὁ «Παληάνθρωπος», καὶ πότε θὰ βγῆ ὁ Παληάνθρωπος, δὲν θάχωμε οὔτε σήμερα «Παληάνθρωπο»;

Καὶ τί ἐνδιαφέρεστε, κύριοι, ἐγὼ δὲν ἐνδιαφέρομαι ποῦ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωμαι, καὶ μὲ κάνετε νὰ ἐνδιαφέρωμαι ἀφοῦ βλέπω πὼς τόσο ἐνδιαφέρεστε καὶ σεῖς. Νὰ λοιπὸν νὰ σᾶς τὸ πῶ. Δὲν εἶχα καθόλου κέφι, δὲν ἔστρωσε ἡ πέννα, μ'εἶχε πιχάσει μιὰ μελαγχολία ποῦ χίλιας φοραὶ; ἔτσι μοῦ ἦρθε νὰ φαρμακωθῶ, ἀλλὰ ἔλα ποῦ δὲν πουλοῦν τὰ φαρμακεῖα δηλητήριο διότι κάθε ἄλλος θάνατος δὲν εἶναι θάνατος ἐνδοξοῦς κ' ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πεθάνω καὶ νὰ φαίνωμαι ὡς νεκρὸς ἀδοξος, λοιπὸν γυρίζω πίσω, κάνω κέρι καὶ σᾶς γράφω τότε μὲ περισσότερο γούστο, ἤγουν μὲ περισσότερες ἀνοησίαις, σήμερα περάσετε ὅπως μπορέσετε,

Εἰς

τοῦ κ. Σκούρου τὸ οἰνοπωλεῖον ἢ «Περιστέρα» ὑπάρχει ἓνα κρασί κοκκινέλι ποῦ ὅσο πίνει τινὰς τόσο κοκκινίζει. Γιὰ δοκιμάσετε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Προμ' ντῆ 4 Δεκεμβρίου 1884.

Σεφὸν Συντάκτην ἐφημερίδος «Παληάνθρωπος».

Καύχημα τοῦ ἔθνους χαίρειν Ἀθήνας.

Ἀποστείλατε φύλλον ὑμέτερον 1883 διαλαμβάνον θάνατον Κουμουνοῦρου.

Ἀπάντησις πληρωμένη
Κωνστ. Σκάρλος.

Ἀπάντ. Παληάνθρωπου. Ἐνὶ ἀδερφεῖ, ἐσὺ εἶσαι κατενθουσιασμένος μὲ μένα, καὶ πιστεύω πὼς θὰ γίνης καὶ συνδρομητής. Τὸ φύλλον ποῦ ζητᾶς στὸ στέλνω.

Εἰς τοῦ Γύπαρη

τὸ ἐμποροραφτάδικο ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τοῦ Κολοκοτρώνη ἢ Καλαμιώτου, ἀριθμὸς 3 εὐρίσκατε ἐκπὸς ἑτοιμῆς ἐνδυμασίαις καὶ πρώτης κασμύρια, διαγομὰρ καλῆς ποιότητος καὶ ἐν γένει κάθε μανιφατοῦρες γιὰ ἐνδυμασίαις. Καὶ ὅλα σὲ αὐμπερουνταῖς τιμαῖς. Τοῦ κῆρ Γύπαρη τὸ κατᾶστημα εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερά μας καὶ ὅποιοι δὲν πᾶν ν' ἀγοράσουν πράγμα ἐκεῖ θὰ πῆ πὼς δὲν ξέρουν νὰ ψουφίσουν.

Πετροῦλας, αὐτὴ τῆ φορὰ σ' ἔφαγα πᾶνον.

